

Nemci, plus odmor, i dobijete kombinaciju gomile zabave i alkohola. Izgleda se rukovode po onoj njork hard - party harder (radi jako - zabavljaj se još jače), a kako se ne bi puno razlikovao od istih tih Nemaca bio sam prinuđen da radim isto što i oni. Kako bih i inače mogao da proniknem u samu bit Nemaca ako se barem na nekoliko dana ne ponašam kao oni. Naravno, moram da napomenem da sam u svakom momentu konzumirao alkohol odgovorno, nije bilo "Mamurluka u Ludvizburgu"! Hm, dakle da nastavimo ispostavilo se da je moj kaučsurfing domaćin u Ludvizburgu a ne u Štutgartu, već u tom manjem gradiću koji se nazi u njegovoj blizini. Neko bi pomislio nešto malo, ali veličine Pančeva po nekoj mojoj slobodnoj proceni. Ima i šta da pokaže; prelep zamak, veliki park sa sporadično postavljenim stolovima za stoni tenis, prelepa gradski trg koji izgleda kao da je ostao zamrznut u vremenu. Našao sam svog novog domaćina i krećemo ka njegovom stanu. On, začuđen mojom ogromnom torbom, a ja njegovim ljubičastim indijskim pantalonama. Odudarao sam od klasičnog kauč-surfera, uglavnom se kreću sa ogromnim rancima na leđima a ne kao ja ležerno, sa koferom.

Negde tu na početku mog novog iskustva sam skapiro da mi nešto fali, a to je pokrivač. Ne, uglavnom vas niko neće ponuditi pokrivačem ukoliko mu eksplicitno i ne tražite. Negde trećeg dana sam to i učinio, jer se kaput nije baš pokazao kao adekvatan pokrivač. Moram da kažem iako me neće čuti, osim ako se ne potrudim da im prevedem, domaćin, Janis i njegovi cimeri sa sve njegovim prijateljima koje sam upoznao su se pokazali kao super domaćini i postarali se da mi svakog trenutka bude lepo. Nisu me nešto baš vodali da obilazim čari grada ali zato soka od ječma lokalnog i globalnog porekla nije manjkalo ni jednog momenta. Nije da nisam pokušao da idem u obilazak, baš htetoh da posetim mercedesov muzej ali osim kazne za šverc u vozu i preskakanja koje kakvih ograda pored Mercedes-Benc arene na putu ka muzeju. Konačni dolazak u stilu preko sedam mora i preko sedam gora da bi saznao kako imaju određeni ciklus puštanja posetioca i da sam za danas zakasnio. Baš, ništa zanimljivo.

Ne znam zašto, ali uvek su izlazili na određeno mesto po imenu "Flint" koje je u svom centralnom delu imalo sto za stoni fudbal, čudni vc sa delom za pranje ruku kao iz isledničkih laboratorija. Generalno na neki način svi su oni bili urabna ekipa a tak kafić/klub je bio neko lokalno underground mesto. Nisam vam rekao, dobio sam nadimak Miro, pošto je mojim novim nemačkim drugarima Miroslav bilo ili ne kul ili komplikovano za izgovor. Još jednu stvar koji sam izostavio, Janis, domaćin sa čudnom pantalonama. Objasnio mi je kako je putovao po Indiji, tj. čak i neko vreme živeo na obali u nekoj kolibici totalno asketskim životom. Zanimljivo, ali totalno kontra mom hedonističkom fazonu. Naučio je da žonglira i da bljuje vatru, preko leta ide od Turske do Hrvatske sa još nekolicinom drugara i izvode performans tako zarađuju i finansiraju svoj put. Čak, dok vam ovo pišem on je trenutno u Indiji, rekao mi je jednom kada odeš, tamo moraš da se vratiš. Sada dođoh i do poente koju malo da zaboravim, zato je i imao one začuđujuće pantalone u dimija stilu. Drugo mesto gde smo par puta odlazili je neka grčka birtija, gde se u jednom momentu pijane babe i tetke pijane od alkohola raspomame i krenu u lov na momčadiju kao da im je 25 a ne 55 i 65. Muzika je da ne grešim dušu bila izvrsna i

Napisao Miroslav Kovačević
utorak, 10 januar 2012 01:42

zadovoljavala na neki način moju unutrašnju nostalgiju za srpskom kafanom i kafanskom muzikom.

Celokupna atmosfera je ko nas sastavi, ljudi na čijim licima se vidi da su iz nekih kriminogenih priča. tetke i babe, gazdrica koja najviše skače i prednjači po konzumaciji alkohola, Turci i Grci..

Odlazak tamo stvara utisak jednog sasvim novog iskustva, naročito ako ste u Nemačkoj. Cela ekipa ljudi oko Janisa a i sam on su bili posebna vrsta ljudi, biću slobodan da ih nazovem alternativci (umetnici, muzičari, pustolovi), mislim da nikada na jednom mestu nisam video toliko istih. Mislim da sam ostao tamo još koji dan i sam bih postao alternativan. Bilo je vreme da se ide dalje, došao je i još jedan kauč-surfer, australijanac (namerno pišem malim slovima) koji je na moje da sam iz Srbije izustio mi smo vas pobedili u fudbalu na Svetskom prvenstvu. Došlo mi da ga izujem iz onih njegovih martinki: ti si meni našao da pričaš ko je koga pobedio, Kneguru bre jedan idi skakući! Još uvek neprežaljeno Svetsko prvenstvo i on našao da mi trlja na nos!

Bliži se srpska Nova godina, a ekipa u Barseloni čeka...